

Theater Na de Dam
Atelier

HET GEVOEL VAN EEN GEHEIM

Thema's: Herdenken nu, Identiteit, Onderduiken, Uitsluiting (racisme en discriminatie)

Locatie: Nederland, Tilburg

Door: Lotte van Oudheusden en Isabel Schoonbeek

Dit verhaal is van mevrouw Pierson, die in gesprek ging met de Koerdisch-Nederlandse Ciwana. Ze spraken over de Tweede Wereldoorlog en over de tijd van nu. Ze herkenden zich in elkaars verhaal en zijn elkaar sinds hun ontmoeting niet meer vergeten.

PERSONAGES CIWANA
STEM 1
STEM 2
(Ciwana is één van de jonge makers en spelers van het project)

CIWANA vertelt het verhaal aan het publiek. STEM 1 en STEM 2 kun je zelf vormgeven; zijn het personages die al de hele tijd aanwezig zijn en meeluisteren? Of neem je die teksten van tevoren op?

CIWANA In een huisje in Roermond woonde de vrouw die voor me zit
Mevrouw Pierson
Ze woonde daar, en nu zit ze hier
Tegenover mij
En ik luister naar haar verhalen
Haar lach is zo groot als de Eiffeltoren
Haar tanden zo wit als marshmallows
Ze speelt met haar blaadjes papier als een ondeugend vierjarig meisje
Met haar ring tikt ze op de tafel, het klinkt als muziek
De verhalen die ik hoor over toen in de oorlog in een huisje in Roermond, lijken net een film of een boek

Maar dit is geen bedacht verhaal
Dit is echt gebeurd

Ze vertelt me dat haar vader accountant was
en al zo lang als mevrouw Pierson zich kon herinneren
kwamen er veel mensen bij haar thuis over de vloer
Haar vader gaf hielp mensen met de administratie
Maar niet alleen dat
Ook hulp met het doen van de boodschappen,
hulp met het vinden van onderdak,
hulp met het verlenen van een schuilplaats
In hun eigen huis

De mensen die door haar vader werden geholpen
gingen niet meer naar huis
Ze bleven logeren

Haar vader keek haar streng aan en zei:
“Tegen niemand zeggen Pierson, tegen niemand zeggen”

Maar liegen kon mevrouw Pierson niet
Dat durfde ze niet

STEM 1 We weten dat je Joden in huis hebt

STEM 2 Hebben jullie Joden in huis?

CIWANA Vanaf die tijd liep mevrouw Pierson met een grote boog
rond de huizen van haar vriendinnen
Ze ontweek ze
Omdat ze bang was dat ze het geheim zou verklappen
van de stiekeme logés die ze in huis hadden

Waren ze nog wel vrienden nu ze elkaar niet meer zagen?

Ik luister naar het verhaal van mevrouw Pierson
en ik herken dat gevoel
Dat je een geheim hebt

(in het Koerdisch)

“Als ik Koerdisch spreek in Turkije dan worden we opgepakt of vermoord”

Mijn moeder herinnerde mij er in Turkije aan dat ik echt moet oppassen
Ik ben denk ik niet echt bang voor de dood

In 2022 ging de voorstelling ‘We zeggen alvast sorry’ in première in Tilburg (regie: Lotte van Oudheusden en Isabel Schoonbeek – productiehuis: Het Zuidelijk Toneel). Een voorstelling over de behoefte aan een ander herdenkingsritueel dan dat op de Dam. En over nieuwe verhalen, hoofdpersonages, kleuren en muziek.

